

[Landbrugsministeren.]

Jeg har derfor fundet det rigtigst at bede embedsmændene om at påbegynde forberedelserne til, hvilken stilling vi fra dansk side bør indtage under de forestående drøftelser i Rådet af landbrugsministre.

Disse forberedelser er endnu ikke afsluttet, og der foreligger således endnu ikke noget færdigt oplæg til, hvilken stilling vi bør indtage fra dansk side.

Derimod kan jeg oplyse, at jeg har bedt embedsmændene om at basere deres overvejelser på, at den nuværende landbrugspolitik i hovedtræk må søges fastholdt. Derudover har jeg bedt om, at man overvejer, hvad der kan gøres for at mindske EF's udgifter til den fælles landbrugspolitik, og ligeledes, hvad der kan gøres for at undgå væsentlig overskudsproduktion af enkelte landbrugsprodukter.

En løsning af disse to spørgsmål anser jeg for væsentlig for at opnå vort primære mål om at søge grundlaget og principperne i den fælles landbrugspolitik fastholdt.

Af *Birte Weiss* til ministeren for kulturelle anliggender (11. september 1973):

„Hvor mange penge har kulturministeriet brugt til erhvervelse af rekreative områder, siden loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål blev indført i 1972, og hvor mange penge er der tilbage for dette finansår?“

(Spm. nr. 347).

Begrundelse.

Det er den almindelige opfattelse, at kommunerne ikke er blevet gjort tilstrækkeligt opmærksom på muligheden for at sikre rekreative områder gennem lov af 7. juni 1972.

Det vil være en oplagt opgave for staten at sikre Veddinge Bakker, der er et af Ods herreds sidste åbne områder ud mod stranden. Kolonien Filadelfia har netop solgt sit 7,3 hektar store område her til privatpersoner, der vil bygge feriecenter på området.

Veddinge Bakker er på grund af de store landskabelige værdier klassificeret i zone 1, og fra statens naturfrednings- og landskabskonsulent foreligger varm anbefaling af bevarelse. En enig kommunalbestyrelse er

ligeledes indstillet på, at området skal sikres for offentligheden.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (18. september 1973):

Indledningsvis vil jeg takke fru Birte Weiss for spørgsmålet om offentlige erhvervelser til rekreative formål, som giver mig anledning til nærmere at redegøre for et sagsområde, som optager ministeriet en del, og som vi arbejdsmæssigt gør meget ved.

For kulturministeriets vedkommende har der gennem mange år foregået ganske betydelige erhvervelser af arealer med udgangspunkt i de formål, der er angivet i naturfredningsloven. I stadig stigende grad har man specielt i de tilfælde, hvor det ville være rimeligt at sikre en adgang for almenheden til et område, anvendt den fremgangsmåde, at staten erhvervede arealet, i stedet for at man gennem en fredningskendelse lagde en servitut på det om en sådan adgang.

Kulturministeriets erhvervelser blev tidligere afholdt mod afkortning i rammebevillingen til fredningerstatninger. Beløbene hertil vekslede naturligvis efter karakteren og antallet af ejendommene, men jeg kan oplyse, at der i finansåret 1970-71 foretoges køb for 7,56 mill. kr., i finansåret 1971-72 for 4,35 mill. kr. og i 1972-73 for 6,06 mill. kr.

Med gennemførelsen i 1972 af loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål regnede man med for det første en intensivering af bestræbelserne og for det andet, at kulturministeriets erhvervelser fremtidigt i det væsentlige skulle afholdes af de midler, der stilledes til rådighed i medfør af denne lov.

På grund af den lange tid, det ofte tager at gennemføre en ejendomserhvervelse, var det ikke muligt i det finansår, 1972-73, loven gennemførtes, at afslutte ret mange erhvervelser. For kulturministeriets vedkommende drejede det sig om et samlet beløb på 2.641.000 kr., således at ministeriet i dette finansår i alt anvendte ca. 8,7 mill. kr. til erhvervelsesformål.

I indeværende finansår, hvor den samlede bevilling for boligministeriet, landbrugsministeriet og kulturministeriet udgør 32,5 mill. kr., er der hidtil af den tredjedel, der